

ГЛАВА 9.

И говори Господь Моисею въ Синайската пустиня, въ първийтъ мѣсецъ на втората година отъ когато излѣзохъ изъ Египетската земя, и рече: (2) Нека направятъ Израилевитѣ синове пасхата въ опредѣленото ѣ време. (3) Въ четиринадесетийтъ день на този мѣсецъ привечерь да я направите, въ опредѣленото ѣ време: споредъ всичкитѣ ѣ законения и споредъ всичкитѣ ѣ наредби да я направите. (4) И говори Моисей на Израилевитѣ синове за да направятъ пасхата. (5) И направиха пасхата въ четиринадесетийтъ день на първийтъ мѣсецъ привечерь, въ Синайската пустиня: по всичко както заповѣда Господь Моисею така направиха Израилевитѣ синове.

(6) А имаше нѣкои екоито бѣхъ нечисти поради мъртво човѣческо тѣло, и не могахъ да направятъ пасхата въ оный день; и дойдохъ прѣдъ Моисей и прѣдъ Аарона въ оный день; (7) и рекохъ му тѣмъ маже: Ний сми нечисти поради мъртво човѣческо тѣло: защо да ни е възбранено да принесемъ приносъ Господень на врѣмето му между Израилевитѣ синове? (8) А Моисей имъ рече: Постойте, азъ още чужъ какво ще заповѣда Господь за васъ. (9) И говори Господь Моисею и рече: (10) Кажы на Израилевитѣ синове и речи: Ако нѣкой човѣкъ отъ васъ или отъ родоветѣ ви бѣде нечистъ поради мъртво тѣло, или е далеко на пътѣ, и той да направи пасхата Господу: (11) въ четиринадесетийтъ день на вторийтъ мѣсецъ привечерь да я направятъ: жьстъ бесквасни хлѣбове и горчиви трѣви да я ядатъ. (12) Да не оставятъ отъ нея до утрото, ѣ нито да сгрохатъ кость отъ нея: споредъ всичкитѣ законения на пасхата да я направятъ. (13) А който е чистъ и не се намира на пътѣ, ако възнебрѣжи да направи пасхата, ѣ да бѣде истребена оназъ душа отъ людиеѣ си, по-

неже ѣне е принесла приносъ Господень на врѣмето му: оны човѣкъ ѣда понесе грѣхъѣ си. (14) И ако е нѣкой чужденецъ, пришлецъ между васъ, и направи пасхата Господу, споредъ законенията на пасхата и споредъ наредбата ѣ така да я направи: ѣединъ законъ ще имате и за чужденца и за туземеца.

(15) И въ този день когато се постави скинията облакъ покри скинията, шатърътъ на свидѣлството; и отъ вечерь до заранъ имаше надъ скинията като огнено явление. (16) Така ставаше всякога: облакъѣ я покриваше дѣня, и огненното явление ноци. (17) И ркогато облакъѣ се подигаше отъ скинията, тогазъ Израилевитѣ синове трѣгнувахъ; и дѣто заставаше облакъѣ, тамъ располагахъ станъ Израилевитѣ синове. (18) По повелѣние Господне трѣгнувахъ Израилевитѣ синове, и по повелѣние Господне располагахъ станъ: спрѣзъ всичкитѣ дни когато облакъѣ стоеше надъ скинията тѣ си оставахъ въ станътъ. (19) И когато облакъѣ оставаше надъ скинията много дни, тогазъ Израилевитѣ синове ѣваряха стражата Господня и не трѣгнувахъ. (20) И когато облакъѣ стоеше надъ скинията малко дни, по повелѣнието Господне оставахъ расположени въ станътъ, и по повелѣнието Господне трѣгнувахъ. (21) И когато облакъѣ стоеше отъ вечерь до заранъ, а на заранѣта се дигаше облакъѣ, тогазъ и тѣ трѣгнувахъ: или дѣня или ноци, когато се дигаше облакъѣ, тогазъ и тѣ трѣгнувахъ. (22) Два дни, или единъ мѣсецъ, или една година ако облакъѣ продължаваше да стои надъ скинията, то и синоветѣ Израилевитѣ оставахъ въ станътъ си и не трѣгнувахъ; а когато се той дигаше, трѣгнувахъ. (23) Споредъ повелѣнието Господне располагахъ станъ, и споредъ повелѣнието Господне трѣгнувахъ: ѣваряха стражата Господня както заповѣда Господь чрѣзъ Моисеева рѣка.

а Исх. 12; 1, и дрѣ.
Лев. 23; 5. — Гл.

29; 16. — Втор.

16; 1, 2.

б Исх. Нав. 5; 10.

в Гл. 5; 2. 19; 11, 16.

г Вижъ Иоан. 18; 28.

д Исх. 18; 15, 19, 26.

Гл. 27; 2.

е Гл. 27; 5.

ж 2 Лѣт. 30; 2, 15.

з Исх. 12; 8.

и Исх. 12; 10.

и Исх. 12; 46. — Иоан.

19; 36.

и Исх. 12; 43.

к Бит. 17; 14. Исх.

12; 15.

л Ст. 7.

м Гл. 5; 31.

н Исх. 12; 49.

о Исх. 40; 34.

п Исх. 9; 12, 19.

р Псал. 78; 14.

а Исх. 13; 21. 40; 38.

б Исх. 40; 36. — Гл.

10; 11, 33, 34.

в Псал. 80; 1.

г 1 Кор. 10; 1.

д Гл. 1; 53. 3; 8.

е Исх. 40; 36; 37.

ж Ст. 19.